

ഇന്ത്യൻപദ്ധതി

പി. കുമാർകുമാരൻ

ഇന്നക്കോട്ടേശം

വദസ്താവംകുർ രാജരാജവമ്മരാജാ അവർകളുടെ
അവതാരിക്കയോടുള്ളടക്കിയതു

ഗ നമ ക റ തത ।

എം. കണ്ണൻവാരീയർ

(വില അണ മുന്ന്)

ഒക്ക । കു ജ്ഞ തു
പാരുംസഹായം പ്രസ്തുതി
അച്ചടിച്ചുതു

1103

അവതാരിക

അമീരൻ എം. കുമാർവാരിയുടെ സ്ഥാപനി
ക്ക് എന്നുള്ള വ്യംജന കേരളത്തിലെ ഷാലിക്കമാക്കി ചെ
യുട്ടകാട്ടണ സ്ഥാപനേരാമക്കായ ഒരു ചെറിയ ശ്രദ്ധിക്ക
കുന്ന ‘ജനകാവദ്ദേശം’. പസന്തിലക്കൂത്തരാൽ ചിര
ചിരങ്ങളായ റൂപിയിക്കം പഭ്രണം ഇതിൽ അടങ്കി
യിരിക്കുന്നു. പ്രൂഢിക്കിക്ക സ്വയമ്മരണ ആനച്ചിഞ്ഞു ഉണ്ട
മമാക്കി ജീവിതം നൽകിച്ചു എന്നിലും, വാഴന്തിനും ഏതു
യ ശ്രദ്ധയ്ക്കു ഉല്ലിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതായ ശക്തിക്കു മുമ്പാ
നും ചെയ്യുന്ന സദ്ഗാഹംതുപരിപ്പാളി ഈ കാവ്യത്തിൽ
സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇഷ്ടപരമൈ, വിഭ്രാംഘാസം, വിന
യം, വാതിലും മിതലായ വിഷങ്ങളുള്ളജിച്ചു ഈ കാ
വ്യത്തിൽ ചെയ്യിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളുടെ രൂപനർമ്മ
തന്ത്രങ്ങൾ തുക്കം അഭിപ്രായഭേദങ്ങളാക്കാവാൻ ഇടയി
ല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഉപദേശത്തുപങ്കിയ കാവ്യങ്ങൾ എപ്പോൾ
ഉണ്ടാക്കുന്നതോ അത്രാവലുമാകുന്നു. ഡം
ബികാഹ്വദാഖ്യാളിൽ സൗഖ്യമായ സംഘമാരലുംവാധനാ
പ്രഭാനും ചെയ്യുന്നതാണ് ഇവിധം കാവ്യങ്ങൾക്കു ശക്തി
കുന്ന ചുണ്ടുകാശം. സംസ്കൃതാധികിൽ ഇതുവരെ കുതിരും
ക്കു ഒരു ക്ഷാമലുമില്ല. ബംഗാളാൻ, കേരളാൻ, ഭർത്തു
മരി, തേവന്തേജേകർ, ദയുന്മാനൻ തുടങ്ങിയ മഹംകി

விகப்பி விரசிட்டிஷ்ட்டுக்கிக்கிற விலிங்குபண்ணலிலும் எனகிலும், ஒரு பூநினத்தின்மீதுவிளையத்தேயும், அதோடு பலிசையும் ஜகிட்டிசெனாவதைக்கொள்ள. ஓயிகின் ஒருவியல் ‘உபயோகமை’ என்று பாடிஸ்த; அதற்கு மாதும் ஒருபூநினத்தின்மீதுவும் படிக்கவும் ஏற்றுக்கொள்ள. ஒருவியலுடைய ஒரு பூநினத்தின்மீதுவும் போன்று ஒருபூநினத்தின்மீதுவும் கொட்டுக்கொள்ளவிட்டு ஒரேங்கு குறைந்து வருகிறதோடு அதை அடிக்காண்டியமானான் எடுத்து நினைவு செய்து விடும்.

உபயோகமைக்கு அயிக்குவது என்று சுங்கவிசேநா கு உபயோகமையும் அயிக்காது அயிக்காவுக்காண்டு; அங்குத்தகையெடும் அறுக்கொள்ள. பீர்மாலம் அல்லுமாயக வூஜியின் ஒருங்கு வூலங்களுக்கு ஸ்ரீமார்த்திராவுடைய ஏவு ஒருக்குக்கொள்ள விஷயத்தின் பறிசுக்காரணம் வெள்வுஷ்டும் ஸ்ரீவிஷ்டிஷ்டு ஒரு வூலங்களை நழுவத் துவிச்சுஞ்சுங்கு வாரிசரப்பக்கி. அதுகங்கு ஒருபுகாரங்கு ‘உபயோகமை’ என்று காங்குலாயத்தின் செய்துக்காங்குவாக் கு தாங்குமிகுக்குத்தாவிளை ஆயிக்காரங்குதோடு எடுப்பு ஸ்ரீமார்த்திராவுடைய ஏவு அதோடு பிரதிவூஜிபூ. ஒரு தாங்குமிகுதோடு உபயோகமையும் ஒரு சூதிக்கூடியின் பறிசுப்புக்கொள்ளவோடு எடுப்பு மாற்றம் விசித்திக்கொண்டுத்திட.

ஒருபூநக்கு, விதை, விழுங்குஸம் எடுப்பு விதையைக்கொண்டு அமைக்குத்தாவு செய்து உபயோகமையுமிகு காங்குலாயத்தின்மீது வூலங்களுக்கு ஒரு பூநிக்குத்தாவுக்கொண்டு எடுப்பு சூதிக்கூடியின் பறிசுப்புக்கொள்ளவோடு எடுப்பு மாற்றம் விசித்திக்கொண்டுத்திட.

മാക്കുന്ന. റാബ്രോഫിൽത്താൽ ഇന്നവരെ വിദ്യുംതമിക്കളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കുറേതുകാണുന്നു.

“വിദ്യും യി വിനയാവാശപ്പേട്ട് സാ ചേദവിനയാവഹാ കിം സ്ഥൂലക കണ്ഠപ്പുതി പ്രുമോ ഗരഭാധാം സപമാതരി”
എന്ന വിചാരണിലൂടു ഒരു കവി അവിനയിൽനാട്ടണി;
അ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആലോച്ചയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് അവിനയ
ഞാഡിന്റെ മലമാണ് ഗർഭം.

“ഗർഭം മനസ്സിലൂടെ ലേഖാവുമേരിനയനാക്ക
സർവ്വം മനസ്സിലൂടൊന്നുകുംബന്തമുള്ളാ?”

എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ധാർമാർത്ഥമും അനുഭവ
സിലുമാക്കുന്നു. ഇതു വിദ്യുംതമിക്കൾ വിശ്രാംഗിച്ചും പറി
ക്കേണ്ണ ഒരു തത്പരതനെ. വിദ്യുംലുംനാതെക്കുറിച്ചു ഹി
ന്ദിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ,

“ഭാവിക്കിലിപ്പിശ്ചസമാഖ്യൈ, പിശക്കിലനാ—
രൂപിക്കിലത്രുമിതസാരമഹോ ജഗത്തിൽ
സാഹിത്യമാനിതമഹോക്കതികിലംസ്വലിച്ച
വിസ്വാഹിത്രമേരുക്കമവനേ ഭവനേകയന്നുന്ന്.

യർഥാർത്ഥകാമവഴി മുന്നമെത്തുന്നവേണ്ട
നീർമ്മാണമോക്കവഴിച്ചും തലളിവാർന്ന കുഞ്ഞാൻ
നഞ്ചാലഞ്ചാല്പുംമരാട്രവാണിയാർത്ഥതന്
സമ്മാനനീയപദമോർത്തു ജീമ്പിടായ്ക്കിൽ.”

എന്നും സംസ്കാരവരിഗ്രാമനത്തിന്റെ ആവശ്യകരായക്കു

റിച്ച് രെപ്പുഡിക്കാനുള്ളടക്കയിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു മുതലായ സംസ്ഥാനം മുതലായ അനുഭവമായി വളരെ സാമ്യാനിയമിലാണ്. സംസ്ഥാനം മുതലായ സജീവവഹാരാക്കൽ അദ്ദേഹത്താക്കൽ. ഇല്ല മഹാഭാഷ്യാജ്ഞനു നാശിച്ചുന്നും അഭാവം കൈത്തക്ക ജീവിച്ചിരിക്കുന്നും നാശിച്ചുന്ന മുതലാക്ഷക്യം ചെയ്യുന്നു. സംസ്ഥാനം മുതലാം മാക്കാത്തുവരുമ്പോൾ അഭിച്ഛേഖിക്കാണ്ടു നോക്കാൻ കണ്ണാൻ വാരിയാർക്കും മുൻപു വരഞ്ഞു കൂടി പാഠം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. ‘ധർഘാർത്ഥകാമവഴിക്കുന്നു തന്നെവേണ്ട നിർമ്മായമോക്ഷവഴിയും തെളിവാർന്നു കാണക്കയാണു’ ഡിപ്രാഡ്രസ്റ്റതിച്ചുന്നും പരമലുംജനം. ‘ഹത്തുർജ്ജവലം ജനാനം’ എന്ന കാളിപ്പാസ്സുതിവാക്കും തന്നെ ഇതിനു മുമ്പാണും. അനീമാൻ കൈത്തൻ വാരിയും ഒക്കെ ഇല്ല ഉപദേശം എല്ലാവരും പ്രത്യേകം അഭിക്ഷേഖണ്ടു നോക്കാക്കുന്നു.

“പോരാ പറിച്ചുറിയുന്നുടെ കില്ലും വിത്രുലും
ചാരാഭിവാദ്യമുന്നതോഷഭലിജ്ഞാം തേ”

എന്ന ഉപദേശം സദാവാരനിച്ചുകൊണ്ടുകൂടി ഡിപ്രാഡ്രും സം നിഷ്പാദിക്കുന്ന കാണിക്കുന്നു.

“അരുടിനുസ്ത്രുക്കത്താവാം ന ത്രജേതും സാധ്യാസ്വിത്തം
രഭദ്രൂനാനാഗ്രഹിയോഗോദ്രോഗ്രും സത്രുവം മുത്രാത്മനാം.”
എന്ന മഹാകവി കേൾക്കുന്നു,

“സമ മുഞ്ചവിമീനസ്യ ന ഡിപ്രാം വൈപ്പമന്ത്രതു
ന വി ത്രാശേതി മുഖ്യതു ഹത്തുർജ്ജീഹരുചല്ലിക്കും”

ଏହିନା ବେଳାନ୍ତଲେଖକାହାନ୍ତିରେ ଶୁଣୁଥିଲାମିଛୁ ଯୁଦ୍ଧରେ
କାନ୍ତିରେ କରିଯାଇଲା ଉପରେ କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ବରେ କାନ୍ତିରେ

“ନ ବିଦ୍ରୀଯା କେବଳଯା ଅପରୀତ ବା ଯା ଚାରିକା
ଯାଏ ରୂପରେମିମେ ଯୋଗେ ରଖି ଚାରି ପ୍ରମହିତ”

ଏହିନାହିଁ ଗୁରୁତ୍ବରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ ପରିଷ୍ଠିକିତ
ନା.

‘କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ’ ଏହିନା କାନ୍ତିରେ ସମ
ଦ୍ୟାକହିଯୁବୁ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ
କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ

“ସୂର୍ଯ୍ୟରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ
କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ _____”

ଏହିନାହିଁ ଉପରେରେ ଶ୍ରୀକରଙ୍ଗ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଦି
ଷ୍ଟି ବାକିବୁଦ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

‘ଯିଃସ୍ମାନ୍ତୁଯାନ୍ତୁମାକାମ କେବରୁନ୍ତପରିଷ୍ଠିରୁତା’
ଏହିନା କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ ଯିଃସ୍ମାନ୍ତୁଯାନ୍ତୁମାକାମ କେବରୁନ୍ତପରିଷ୍ଠିରୁତା
କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ

“ଆପି ସପରିଜ୍ଞାନ୍ୟ ମ କେନ ବା
ବାପରିଷ୍ଠି ବାପରିଷ୍ଠି କହିରିବା”

ଏହିନା କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ
କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ

‘ବାକିବୁଦ୍ୟରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ
କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ କାନ୍ତିରେ

നോ? ശ്രീനാഥൻ സൃഷ്ടികാരണം കുറയും മതം. ‘മിതഭാഷി സാധ്യം’, ‘മഹാനാധ്യം’ പരിഗീലിക്കണം ഉൽക്കുഞ്ചിത്താഖണ്ഡം കൂടാം. രസനാമാപല്ലം എന്ന വേദേ ഒന്നാക്കാണ്ടുണ്ടിയത്രും കാശുനാതല്ലു. ‘ജന്മനേ മെംഗം’ എന്ന ധാരണയിൽ കൊന്തുനാതല്ലു. അതാനേ മെംഗം എന്ന ധാരണയിൽ കൊന്തുനാതല്ലു. മെംഗം കൊന്തുനാതല്ലു.

“എന്നാരുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുജനം കന്നുക്കാലിയിൽ നിന്നുണ്ടായും സവിന്തരാദാമായും വരുണ്ടാം
 * * * * *
 കന്നാമതായും ഇരുജനാഖളിൽ നിന്നുണ്ടായും
 കൊന്തുനാതല്ലു മെംഗം?”

എന്നാഴ്ചു ഉപദേശാദിപാം സ്വാത്രരംബളാക്കാം. ഇരുജനാഖളിൽ മെംഗാവിനാണോ ശ്രാമമും.

“അപ്പുന്നമുഖക്കണിവിശനം വളർത്തിവന്നോ—
 രച്ചൻ നമുക്കരിക ദൈവതമക്കിലക്കും”

എന്ന വിതാവിവനം അഭിച്ഛും ഉപദേശിക്കോ.

“അസൂദാദാനേയീച്ചുരുംഡാർത്ത ചിവയും, സമർത്ത്യം
 കുപരകി ദാരിദ്ര്യവോദി ഇരു മുമ്പും
 തസ്യ ശ്രദ്ധേ! തവ വഴചു യാണി നാകരിയും
 തദ്ദോഗാദാപി ചു ക്ഷേത്രോദ്ധിയും”

എന്ന മാനവദമഹാകവി ദേരെചെന്നുവിൽ വൃത്തവിജന ക്കാണ്ടു പറയിച്ചിരിക്കുന്ന ലാശം ഇം സന്ദർഭത്തിൽ കാർഖിൽവരുന്നു. പിരുവിന്റെ മാന്ത്രാത്മ്യം തോറ്റു, പി

ക്രാവചനന്തര അനുസരിക്കുന്നതു ടുതുന്നീരും ആകൃഷ്ടതയും ഇതിൽ അംഗീകാരി കാണിച്ചുട്ടുണ്ട്. ‘തെളവുതമകൾ ലഭ്യം’ എന്ന ശ്രീമാൻ കണ്ണന്വാഹിയും പറങ്കിരിക്കുന്നു. ‘ഇരുപത്’ ആയം സ്വാധീനിക്കുന്നതായും വലിയ ധനമാണ്. ഈ ഇണം ഇപ്പോൾത്തവക്കും വേണ്ടതൊന്നാം ദയാദ പ്രോഡു തോന്നുകയില്ല. അതുകൂടിമിന്തം വൈവദേമല്ലോ നി പ്ലേലമാകുന്നു. പഠിക്കാൻ നല്ല സംശർത്ഥവും ബുദ്ധിയും ഉള്ള പല വിദ്യാർത്ഥികളും ‘ഇരുപത്’ക്കേടുവക്കുന്നുണ്ടും തുറാരാവംപളിക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ പുണ്യ കൂർഷ്വാക്കിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും ഇരുപതിനും കാഞ്ഞം കാഞ്ഞം കാഞ്ഞം കാഞ്ഞം കാഞ്ഞം.

സ്കീകർക്കു മുഖ്യമായി വേണ്ട ഇണം വാതിപ്പുതുമാക്കാൻ ഇം കാഞ്ഞം കാഞ്ഞം താരിൽ അലർമ്മനേതാക്കരിച്ചും ഉപദേശിക്കുന്ന അഗ്രാന്തിനു മുഖ്യാന്തം ശുഭില്ലും ലഘക്കിംഗ്യാഡും തട്ടിയുടും തകർക്കുന്നതും, ദന്തകുണ്ടാം തട്ടിയുടും തകരാതും തന്ത്രാണിക്കുന്ന മുഖ്യം സ്കീകർക്കുള്ളിട്ടും പ്രിക്കിലിപ്പും മുഖ്യം പാതിപ്പുതുമാണ്. അനേകായിരം സംവാദം ജീതേരുപ്പിക്കുന്നരായി തപസ്സുക്കുള്ളുന്ന ജീവികർക്കുള്ളിട്ടും പ്രഭാവം ചരിപ്പുതായർമ്മാനപ്പെടുകുന്നു നിപ്പുയംസം സ്കീകർക്കു ലഭിക്കുന്നു. അമ്യർമ്മരാജാവും അഡിച്ചു ജീവിച്ചു മുത്താക മുത്താവിനെ ജീവിപ്പിച്ചു സംബിത്തിയും, അമ്പിത്രുഗതിവയപ്പേഡും സംസ്കാരപ്പിച്ചു ജീലംവതിയും പതിപ്പുതും പ്രഭാവം ഏതുമാത്രം വിലായറിയതാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പാരിപ്പുതും ഇപ്പോൾഡിക്കുന്ന ഒരു

வெல்மாலாஸ் வரஸூவதனில் அவைபுமாற். பாதிப்புறுத் தூபூக்கிள் ஸ்ரீகரி டியிஷ்னா. அவர் டியிசூஞ் லோ
கன்னிமு வலிய ஜூபத்தாஸ்.

“ஸ்ரீய சிசூஞ் வார்த்தை ஜாயதே வந்தோலகரை
எக்ரோ கார்காவையை குலங்கானா குலங்கு மு
பதனை பிதரோமேயுங் லட்டுபிளையாகச்சுயா?”

இனா ஶெவந்தீதனில் பங்களிரிசனா டங்கனில்
கினா ஸ்ரீகரி டியிசூஞ் உள்ளாகனா குபத்திசன் க
யக்கரத எடுக்குவே மன்றப்பிலாக்கின். ஸ்ராங்காஞ் லோ
கங்குதெழுவென் ஜிவன் ஸ்ரீஸ்வாமிசனிசன் பாதி
புதுஞ்சிலாஸ் ஸ்ரிதிசமண்ணாதனா பங்கா.

“ஸாமங் தயகி ஸுஞ்சிவிசூஞ்சூ—
அந்தெங் கு ஸுங்கனயுவிது யதிச்சி
ஞ்சூ யமா மே ஜாகாந்தமேயை
தபமேய ரெந்தா _____ ?”

இனா பரிதுக்குறை ஸிதியை வாக்கில், காலிதாஸங்
ஒரு உருமாஸ்ரீயை பாதிப்புத்தனின் உள்ளாயிறிகை
ஒ உங்கு வித்துப்பியூ காணிசூரிசனா. மூ குதெ
ரமாஸ் ஸ்ரீகரி குதெசெங்கர்.

“பங்கனுவிசூங்கமங்கி, யங்கங்கு செய்க்கெங்கை
பங்கம் ஹிரால்லாலங்கங் ஸ்ரீபுத்தாங்கு”

എന്ന സത്തിപ്രത്യേകതിനെയും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു യുക്തി മായി. ‘ചാരിത്ര്യമുള്ളവട വൈവധ്യത്വം’ ഒരു ചെറിയ കുറവകാണ്ട് സ്വന്ദര്ഥായിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഒപ്പ് ലഭ്യക്കുകൾ വാഴേണ്ടിച്ചും ആകർഷണിച്ചായിരിക്കും. 127 സ്വന്ദര്ധത്വാർത്ഥം,

“ഉണ്ണിനാ ചിപ്രന്മ മാളികവിട്ടിംഞ്ചം;
കാണിപ്പു മംതസ്യത്തു ചു ചട്ടിവല്ലഞ്ചം;
വാനിപ്പുമാ വയുനടത്തി നിജാധികംരം
കേണിപ്പു തസ്തിക്കിതിൽ വേത കനിപോദ്ധം”.

എന്ന ഘുർത്തനായ ഭർത്താവിഃന്നംയും, സതിയായ ഒരു അർജ്ജനത്തിനിഃന്നംയും മനസ്യമിതികളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന തൊന്തരവും കൊണ്ടുവരുന്നതമാണ്. 128 ദുസ്ഥിക്കിയിൽ ഒരു കുട്ടിക്കും കേൾക്കിംതെ

‘മരുമുഖ ജമാന്തരപാതകാനാം
വിവാകവിസ്തൃതജ്ഞദ്വരപ്രസഹ്യഃ?’

എന്ന സമാധാനപ്പുട്ടകയാണ് അന്തർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതോ.

‘ന ചാവദൽ ഗ്രാഹണിന്നമായ്യാ
നിലാകരിപ്പോർപ്പരജിനാദിക്രമി’

എന്ന ഭർത്തുപരമിത്രക്രയയും സീതാദേവിയുടെ സ്ഥിരിക്കുന്നതിലും കാളിഭാസം വംശത്തിനുംപുന്നതോ ഇവ സജ്ജന്തിൽ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. എന്തു ഷ്ടേഗത്തിലും ഇവിഡിക്കി ഉണ്ടാക്കുന്നതയാണ് സതികർക്കു വേണ്ടതോ. സജ്ജപ്പും ക്രത്രും ദിവാദേവാദേവരിം വളരുന്നു വളരുന്നും സ്രീപുരുഷം

ಬುದ್ಧಾವಕಲ್ಪಗಂಗಾಖಾಂವರ ಉತ್ತರಣಿವಿಕಣ್ಣ ಇಹಾಲ
ತ್ವಾ ಮಿಯ ಪರಿಂತಹ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದಿಂದ ಲಭಿಕಣ್ಣ ಸಮಾಂ ಶೋಽ
ಕಂಜಾಯಿರಿಕಣಂ ಇಡಯಿಷ್ಟ. ಏಕಿಳುಂ ಉತ್ತಮಾಭರಣತ
ಪುರಣ್ಯರಿಷ್ಟ ಜೀವಿತಹಾಗ್ರಯ ನಿರ್ಧೃವಿಕಣಂ ಅಶ್ವರಹಿ
ಕಣಾವಕಂ ಇಂವಕ ಉಪಭೇದಣಂ ವಿಲಾಫರಿಯವಹಾಯಾ
ವಿಕಳಮಾಂ ನಿಷ್ಪಾಂಗಯಂ ಪಂಜಂ.

ಅರ್ಥಿಮಾನು ಈಂತಹನುಂಬಾರಿಯರ ಚೆಯ್ಯಿರಿಕಣ್ಣಾಉಪಾಂಶ
ಓರ್ಮಿ ಘೃರ್ಧೃಮಾಂಘ್ರಾಂಪ್ರಾಂಭೇಣಪರಿಂಬರಕಳ್ಳಿತ ಪಾಂಭಾಂಪ್ರಕಳ್ಳಿ
ಎಂತ್ರಾಗ್ರಾಗ್ರಾ ಕೆಂಬಿತಯಾಕ್ಷಿತ್ತಿ ಪಿಗ್ರೂಕರಣಿಕ್ಕಿಂಣಣಂ ಇವಿ
ತೆ ಚೆಯ್ಯಾ ನಿತ್ರಾಪಣಂ ವೃಕ್ಷರಮಾಷಣಿತಿವಿಕಳಹಣ್ಣ ವಿಂಪ
ಸಿಕಣ್ಣಂ. ಇಲ್ಲ ಅಪ್ಯಾಯಾಂತರಿತ ವಿಂಪಿತಣಾಂಘಾಯ ಇತ್ತ
ರಣ್ಣತಿಕಳ್ಳಿತ ಪಲತಿಂ. ಇಲ್ಲ ಸೆಂಬಾಗ್ರಾಂ ಲಭಿಸ್ತಿಕ್ಕಿಷ್ಟು.
ಎಂಂತಾಂ ಪಾಂತ್ರಾಂಘಾಂತ ಉಪಭೇದಣಂಕಳ್ಳಿ ಅಂತರ್ನ್ಯಾ ಲಬ್ದಿ
ಇಲ್ಲಂ ಗ್ರಾಂಪಿಷ್ಟಂ ‘ಜಂಕೆಂಪಾಂಪ್ರಾಂ’ತಿಂ ಸಿಂಬಂಘಾಂವಿಕಣ್ಣ
ಣ್ಣ. ಗಾಣಾಂಪಾಯ ಗ್ರಾಂಪಾಂಪಾಯ ಪರಿಪಕ್ವಾಯ
ಲೋಕಪರಿಪಾಯವ್ಯಾಂಪ್ರಾಂ ಈ ಪಣಿಯಿತಕವಿಷ್ಟಿದ ನೀತಿಯಿರು
ಮಾತ್ರಂ ಕಾಣಾಂಪಾಯಾಣುಂ ಇಲ್ಲ ವಕ ಇಂಣಾಂಪಾ. ಗ್ರೌಸಂ
ಂಪಾಯತಿಂ ಇಲ್ಲ ಕಂಪಾಂ ಈ ವಲಿಯ ಅಂಗಾರಂಪಾಯಿರು
ಒಂದಾಂ ಸಂಪಾಯಿಲ್ಲ. ಗ್ರೌಮಾನು ಈಂತಹನುಂಬಾರಿಯಕಂ
ಪಲತ್ತುಕಳಂಣಂ ಅಂಭಿಶಾಂಪಾರಮಾಯ ಕಣಾಂಪಾಂ ‘ಜಂಕೆಂಪ
ಭಾಂ’ತಿಂಗಂ ಜಂಕೆಂಪಾಮಣ್ಣ ಅನ್ನಂಡೆಯ್ಯಾಂ ಉಪಭೇದಂ
ಕ್ರಿಕಾರ್ಥಾತಣಣ್ಣ ಸಹಾರಿಕಣಾಂಪಾತಾಣ್ಣಂ.

ಅರ್ಥಿಮಾನು ಈಂತಹನುಂಬಾರಿಯರ ಕವಿತಾರ್ಥಿತಿ ಸಂಪ್ರ
ಾಪ್ಯಾಪಿಕಾರಿಂ ಏಂಂಪಾಂ ಪರಿಪಾಯಪ್ರಾಂಪಿಕ್ಕಿಂಣಾಂಪಾಯಾಂ

ശ്രദ്ധിനക്കുള്ളൂർ ഇരു സന്ദർഭങ്ങിൽ വാഗ്മേഷിനെച്ചുണ്ട്, ഒറ്റപ്പേണ്ണെതില്ലോ. ഏറെറ്റവുണ്ടിയുടേങ്കും, ഏകരഹിതിയുടേങ്കും ഗാധാനാരാഗത്തിനു പാത്രമാക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില സൗക്രാന്തികളിൽ ഒരംളംഞ്ചാം ശ്രീമാന്ന് കൂടുതലും മാരിക്കും.

“സൂര്യവനി ഇൻഡ്രീമലിഃയയസ്വലം
വിത്രുഖിശക്തരവൈര വിപദ്യോന്തര
ഇന്നീ സ്ഥിതാഗം പ്രതിപുരുഷം അവൈ
സൗഖ്യർല്ലാഃ സർവ്വമനോധരാഗ്രിരിഃ”.

എന്നപല്ലുജനിന് മഹാകവി അമൈ വ്യക്തഭാക്തിയിട്ടുള്ള അപിദേശം അതിശക്തിയൈ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാഡ മാണം ഇതോ. ഒരുഉക്കാണം പ്രില്ലാവക്കം സമ്മതമാക്ക തത്ക്ഷവിധിം കവിതയെഴുതുക എന്നതോ സൗകരമല്ലാതായി രിക്ഷണഃ ഏന്നാൽ, അഭിഭ്യാസവൈത്തിനും ഇക്കിബിന്നു ലഭിക്കം കിംധൃഷിവരാത്രിരിക്ഷത്തുക്കവിധിം സർവ്വമനോധരം ഓദ്ധരം കവനങ്ങൾ വിരചിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ദർശനം ചെയ്ത ചില വിശ്വാസ്ത്വകവികളിൽ ഒരംളംഞ്ചാം കൂത്തുകൂട്ടുവാൻ അവരുടുകൾിൽ. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യു കൊച്ചിശ്ചിഹ്നരാജാജ്ഞാ, യുതിതമനസ്ത്വിപല പ്രഥമിചുർജ്ജതിസംഭ്യാസിച്ചു കൂത്തുകൂട്ടുവാൻ വാരിശക്തവർക്കു എഴുതിക്കിട്ടുള്ള സംസ്കൃതകാമ്പ്രംതവന്നു ഏ നീം ഇരു അഭിപ്രായത്തിനും രാമാർത്ഥ്യം തെളിയി കൂദാമനു വിശ്വസിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ അധികം ലഘുശിഖം ഗഹനതയും ഉള്ള പല്ലുങ്ങൾ എഴുതി പറി ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീമാന്ന് കൂത്തുകൂട്ടുവാൻ അഭ്യാക്കവുംമാർ കീഴണിൽ മുഖത്തിക്കുവോരും ഇന്ത്രമാന്ത്രം പ്രസന്നതയും, ഒരു

കുത്രുവും വധിച്ചകാണന്നതിൽ ഒരുപിലകയിൽ ഓള്ളത് ദഹ്നിച്ചവാനില്ല. എടനയിൽ കീഴ്ത്തെയോ, അർത്ഥക്കല്പനയിൽ കാലുമ്പുമോ, പദ്മാലിൽ കാർക്കരുമോ കണ്ണന്നവാരിയ രഖർക്കളുടെ കവിതകൾ അല്ലവുമില്ല. കവനകൊഴുവിൽ കണ്ണന്ന് ബാണിച്ചരവർകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിങ്കിട്ടിള്ള ഭാഷം ബന്ധകാവുണ്ടാണെങ്കിലും വായിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളവരെല്ലാം ഏറ്റേം ഇംഗ്ലീഷുംതോടു കേണ്ടിക്കൊമ്പുന്ന വിപ്രപിശാനാം. ‘ജനകോപാദാദേഹം’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷാദാദാവുക മുകളിൽ കൊണ്ടാണ്. ‘ജനകോപാദാദാം’ ഇംഗ്ലീഷാദാദാവുക മുകളിൽ കൊണ്ടാണ്. സൗഖ്യം കൊണ്ടാണ്.

ആരീമാൻ കണ്ണന്നവാരിയരിൽനിന്നും ഭാഷ്യക്കും ഇതു പോലെയുള്ള സഞ്ചീതികൾ ഇന്തിയും ലഭിക്കേണ്ടാക്കി എന്ന പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു.

രൂഹകത്താവിവന്നം

കിങ്കവന്നുവുമാം { അഞ്ചുഡോരംസി,

1103 മെം 4.00 സെ. } വടക്കംകുർ രാജരാജവർണ്ണരാജാ.

ജനക്കോദ്ദേശം

ബുഡേ കമാരി! കളിവിട്ട് നിജേയ്യുമെങ്കണ്ട്
പൊലേ മതിയവചനം ചെവിതെന്ന കേൾക്കീ;
കാലേ ഇതുകൾ കരളിൽ കയറായ്ക്കുണ്ടോ
മരേലറ്റാതെവരുവാൻ വഴി മനിലാക്കണ്ടി

1

കട്ടിത്തമ്പ്പിനി നിന്നും വയസ്സു പാത്രാർ
കമ്പിച്ച ഏഴുവന്മണംതെത്തിട്ടുണ്ടും;
കിട്ടിപ്പ പോയ ഭിവസങ്ങളുംരുക്കുമിനും
വിട്ടിപ്പ നീ കിമഹി ധന ശിന്തുസ്ഥാവം.

2

ചുടിഞ്ഞകർത്തിട്ടക, ഷേടികളേംടക്കും
ഞാടികളിച്ചിട്ടകയെന്നിവകാണ്ടുതന്നു നീ
ഒടിച്ച കാലുമിനിയും കളി കൈവിടായ്ക്കിൽ
പേടിച്ചിട്ടുണ്മല്ലിവേണി, ഇനാപവാദം.

3

പ്രാണാശാ വേണ്ടതിനിവയന്നാഴേണ്ട, വേണ്ട
ചിന്താലഭം, തവ മിതം പറയം ചുങ്കൾ;
സന്താപവാദി, സകലേല്ലാരിതന്നു വിടർന്ന
ചെറാർത്തെഴും ചരണാമേ തുണ്ടയന്നായും. 4

ഈ ലോകമാരകയുള്ളവാക്കി ദിംജു കാക്കം
ഭൂലോകമാരിനും ലീലയിലന്പരന്നാർ,

അത് ലോകനാമർ വിധിച്ചിൽക്കും യോഗം പോലു—
മാലോകനതിനജതൻ പദ്ദേശവചയംവു.

5

അക്കാളിതൻ കനിബവാഴിച്ചു നമ്മുടെ കാരാർഭാരി—
മിക്കാവമില്ല റഹണം; മരണം വരുന്നോരു
ഉറ്റശാന്വിതസ്ത്രയേമദ്ദേഹചിത്രസത്തിൽ
മക്കംനാമക്കിരണ്ടാൻ തുണ സ്വർഗ്ഗംഡ്രൂ!

6

‘ഓഭ്രാഹി ബാലിക? യിങ്കാത്തു കളിച്ചിടംതെ
വിഭ്രാമസാൽ സ്വയമ്മണൻ പരിക്കണം നീ;
ഖാലുമലംഗി, മനജക്കർണ്ണവാനാകരണം—
ണാലുംധികം വിപ; വെരംവത്രാനവിഭ്രാൻ;

7

‘നാരിന്മാതരത നിലനിത്തുവതിനാ വിഭ്രാ—
പാരിണാതാവാലമുഖില്ലുതന്നുഡോധം’
ശാരിരമാനസപരിഞ്ഞതിലേശരുളന്നു—
നാരിവിധം ധരായുക്കുമെ കേൾക്കരോലം നീ.

8

അല്ലോ തിലക്ക് വൈത ഗർവ്വു പരിപ്പുരുല—
മല്ലനമംകമിത്ര ഭീഷണത്രാധിണം താൻ;
സപ്പണിതക്ക് വിഷിതം വിനയം വിനിഞ്ഞു—
കല്പദ്രും സൗജന്യാദിഡിണമേണ്ണം നീ.

9

ഗർവ്വം മനസ്സിതലാങ്കലോഡാവുമെരിയെന്നാൽ
സർവ്വം മനഷ്യമിണ്ണമോക്കിലനർത്ഥമുലം;
നിർവ്വള്ളിനീയതചി നന്നാഡെന്നാഡെത്തപ്പാ—
രെയ്ക്കുമാണ്ണയിലും വിഷക്കാനുമുലം.

10

എന്നേക്കുതി, മുണ്ടെന്നരന്നു വരുന്ന
നിഃന്ന വിളിച്ചിവന്നുത്തു കൊട്ടത്തുവള്ളു;
ഹിന്ദായുമജനതവിടാൻ വഴിനാക്കിടംതെ-
തന്നു വസിക്കില്ലതെനിക്കവിഷയുമേംം..

11

ഈ മാന്യനം തവ മനോൾസമേംബന്ന,
ധീമാന്യുദിഷ്ടതു കളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു കാണമാൻ
സീമാതിരിക്കരണ്ണുണ്ടാവിന്നല്ലി നിരന്ന
ക്ഷേമാണിലാംസിതിവിടത്തിലണ്ണുവിശ്വാസി.

12

ഞരനോ മലിയവയുവിനറിയുള്ളതേകി-
യേനാനിവുത്തിവരുവാനതുലപ്പയന്നം
മാനോന്നതിപ്പു രേഖം മെയ്യു ചിരം മലവാളി-
ഹീനോളുമത്പമനിലേംറഡികം വിഷണ്ണുന്.

13

ഈ ദിവമേക്കിലകമിന്നമെരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്
ഹാ! ദില്ലുമം മര സുഃത, മഹന്തിയർഡിലെ,
സ്പംദിം റംഗവിതോ ഭജിച്ചുനേയുഡയും നീ-
യാ ദിർവ്വിയിച്ചുമരയാഴിക്കണബകരക്കയും മേ.

14

ആയം നിനക്കു പതിമുന്നാഡയല്ലുതാൻ നിർ-
മായം തുനിഞ്ഞു പറന്നു തുടങ്ങന്നതാകിൽ
അറിയരുംരീസപജനനാരികളിൽ പലാർക്കു-
മായത്തമജനപദ്മല്ലുമകറിടാം ഫേ.

15

കാട്ടുന്ന കാല, മനിശം തിരിയുന്ന ലോക,-
മുട്ടുന്ന നജ്ഞാക്കുന്ന നാടകമിജ്ജഗതിക്കു,

എഴുന്നുവെച്ച മരംഞ്ഞവേഷമട്ടിൽ

ചാട്ടുവന്നാഴേക്കെന്തിനരങ്ങാലോജങ്ങണം നീ.

16

ഉള്ളിൽ യന്ത്രഭിന്നപാ സീഴുവതിനാ മോഹ-

ഇളളിജ്ഞനത്തിനാറിവൊന്നാലകിൽ ശരണ്യം;

തജ്ജിക്കടന്ന തീർഥം ദിറിതന്റ് പുറത്തു

തജ്ജിത്തുലജ്ജാനമാങ്ക വസ്തു വിളക്ക മാത്രം.

17

ഭാഷംവഴിക്കിയ നടന്ന പദംർത്ഥനമല്ലോ

യോധിക്കലംതുംതും, വശമാക്കി നിന്തും

തോധിക്കലുള്ളതാവകരിതന്റ് വിവിധ്യാപദ്ധംഗം

ദോധിനാവന്നാധാരതെ നടന്നതണം നീ.

18

സാരം ഗ്രാമിജ്ജു കുകേളേ, പില ഞാഫനാലും

കാരം നിന്നക്കയിക്കുമ്പാലുംമെന്നാവന്നാൽ

പരാരു തൈക്കു, മിയ സാമ്പിതിതന്റ് രാഖത്തു

തെസ്പരം സ്വദിപ്പതിനു ഓക്കുമുഖിച്ചുകാണ്ടാൻ 19

ഗല്ലാംപാതന്റ് പമി പദ്മുച്ചി വംറിടംതെ-

ഔദ്രുന്നപബന്നാടു നടന്ന നടന്നാമരം

പക്കാംപളിൽ പരിചയക്കുക, കേൾപ്പേയ-

പ്രഭുംപള്ളാർക്കുലവു സാമ്പിതിയം ഇഗ്രാതിൽ. 20

ഇന്നേനും ഒന്നപുണ്ണിവയാട്ടുചിലേലക്കുമും

നക്കുവിവാണാവക്ക് ‘മാംഗല’വാണാഘൈം

നന്നാ ജീവിക്കുവത്തു; നമ്മുടെ ‘സംജനാജന്ന്’

തന്നെർവച്ചിക്കുണ്ടുകുട്ടിം ഒമ്പഴാധാരവക്കുചീക്കാം. 21

കാൽം കമിജ്ജവതിനും മിച്ച, ശരൂർവ്വേദം—

ഭാൻം വഴിക്കവഴിയായും തെളിഞ്ചുകുട്ടം,

ബൈഞ്ഞം മനസ്സിലാൽ വാലനമോറി യേണ്ടും

വിൽം വരുത്തുംതുലംഗവാഗ്നിഖാസം.

22

ഭാഹികിലിഷ്ടുരസമംവു, വിരക്കിലനാ,—

മൃഹികിലത്രുമുത്സാരമഹേം ജഗാതാിൽ

സംഘടിത്രുമൊന്നിതമേരാക്കരിക്കിലാസപദിച്ചു

ഒസ്തംഗിത്രുമേല്ലുമവനേ ഭ്രവരണകയന്നുന്നു.

23

ധർമ്മംർത്ഥകാമവഴി മുന്നാമതനനാഭവണം

നിർജ്ജായമാക്കവഴിയും തെളിവാർന്ന കാണ്ഡാന്

നമ്മാലസാല്പ്പു, മമരാദുതവാണിയാർത്തന്

സമ്മാനനീയപദമോത്തു ജേരിച്ചിടങ്കിൽ.

24

ഇ കംബമേരതായവനം നിജഭാഡി, മന്നിൽ

സ്വർക്കംരമേരവദ്ധമംഗലാഡി, ചിന്ന

പ്രിക്കാലവ്യം മയിത സംസ്താഡി, മുന്ന്

ഇലിക്കാഡിലാമിതാണ് മിതാന്തിലം.

25

വൈവം നിനക്കരജിഡിയാരനവദ്ധത്രുപ—

ഒവം പറിച്ചുവിനാൽ സൗരഭികരിക്കും;

അതു വായ്ക്കാനതിനുംഗം മിലസും മരിക്കിന്നു

പുവസുഗന്ധിശ്വാസമതവനംതിരിക്കും

26

ഭോദാ വരിച്ചുറിവു നേടുകിലും വിത്രുലാ—

പ്രാരാഭിക്കംചിരുതേംഷുക്കിക്കണ്ണം തേ;

ପେରାପଣ ଗଂଗାରୁଲବୁଦ୍ଧିକୋଳିକୀଠ
ଚେରା ନାହକେ, ତୁମହାତର ଯତ୍ରରୁତ୍ତମହେଁ ॥ 27

କୁଳାତ୍ମା ନିତ୍ୟଯୁଦ୍ଧଳୀରଙ୍ଗାଳେର ବେଣ୍ଡି
ବେଲକେ ବେଲକବିଷ୍ୟଂ ରସମେବନୀଯାଏ;
ଅଭ୍ୟାସୁମନା ବିଦ୍ୟ ଲେଖମହୃତ୍ତବ୍ୟାନୀ
ଶୈଲତକିଳାଜ୍ଞ ଉଣ୍ଠମେତୁମହାନ୍ ହରିକଣ ॥ 28

ଶାଂଶେ କଳ୍ପିତ୍ୟ କରିଯିବୁନ୍ଦରୀ ଛୁଟନେ
ମଂଗଲ୍ୟରୁଷମହିଳାରବଦଂ ନିନ୍ଦ୍ୟଂ
ଡାଗାବିନା ବିମଲମହାକଣ୍ଠମହାକଣ୍ଠଂ ନି
ତୁଳା ମନୋଦ୍ଵାରିତ୍ୟବତ୍ତଂ ପାରାନ୍ତି ॥ 29

ଯାତିଜ୍ଞ ସତ୍ତ୍ଵତିକରୀ ବିଳା ମନ୍ଦ୍ରିତରୀଟ
ଦ୍ଵ୍ୟାକେ ଦୁଃ୍ଖିକୁଶମହାବୀମିତୋରଂ;
ଶୈତ୍ୟସଂରବୁଦ୍ଧିରେଵମରିତରୁ କେବି
ଦ୍ଵ୍ୟାକ୍ଷ୍ଵାପ୍ତିକଣାନ୍ଦରୀ ଯିଶ୍ଵରୀଚବଦଂ ନି ॥ 30

କାଳତକିଲିହୁତମାତ୍ରି ପୁଣିରିଦ୍ୱାରା ବେଳେ
ତାଲକ୍ଷ୍ମୀରୂପାରଥିକୁଳାମନ୍ଦରମାତ୍ରି
ଗାଲରତମୟଂ ନାରୀ ନାଲ୍ପ ବାହୋଦୁରିକର
ମାହାର କିନ୍ତୁମତିଲାଙ୍ଗାତିମାର ତତ୍ପର ॥ 31

ସତ୍ୟଂ କଣାତ୍ତିକ ବିଲାଯେରିବ ସତ୍ୟଲାଙ୍ଘଂ ନିର୍ମି
କୁତ୍ରଂ ଯବାଲ୍ଲୁବିବିଲ୍ଲୁଂ କଳ୍ପିତାରାନ୍ଦ୍ରୀ;
ଶରତ୍ରୀନମାଳବୁଦ୍ଧିଯଂ କଳ୍ପିତାନ୍ତି! ନିତ୍ୟଂ
ନିତ୍ୟଂ ନାହିଁବାନମଧ୍ୟମନ୍ତ୍ରର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି ॥ 32

സാഹോചിതാർത്ഥമരാഴയും പരിപ്പാക്കിരം നീ—
യാദോട്ടമ്മാതരകതൃപതിക്കല്ലുംമന്ത്രവജ്ഞാജേ,
കാരംവിധിയം വലിഖ വൈമൗഖിച്ചകാണ്ഡു
നേരോർക്കിലുമേഴിവഴിക്കു സ്വാഗത്തുകർഷം. 33

എന്നാതാജേ, ഇരുജനം കനിയും വിധത്തിൽ
നീന്നാശയം സവിനയം ദമ്പദ്യുമേണം;
പിന്നാലെയുള്ള വലമക്കനിവേദനം, കേരാ
മിന്നാ വിളക്കകൾ മുജ്ജു മെഴുക്കന്നാൽ. 34

ഒന്നാമതായും ഇരുജനങ്ങളിൽ നില്പിത്തമു—
ചെന്നാണ മന്ത്രമിതിണി, നിന്മന്ത്രിൽ
നന്നായും നിന്നും; നിയതം ജനനീപ്രസംഗ—
മഹന്നാണ മുലകുലക്കിൽ കാവത്തിനെന്നും. 35

ഓക്കുന്നമുഖക്കനിവിക്കന വളർത്തിവന്നോ—
രക്ഷൻ നൃഷ്ഠിയ ശബ്ദവത്തമക്കിലുക്കും;
തുക്കുംബക്കുലിക തർക്കന്നാക്കരണം,—
ഉക്കുംബളംവ നനച്ചു വളർത്തണം നീ. 36

ഒരജനാനമാമിക്കളക്കത്തു നിംബന്തതെന്നും
വിജന്താഃക്രമന്നാൽ വിളക്ക കൊള്ളുത്തി നീക്കണ്ണ്
ആജരംമണം വക്തിരിഞ്ഞളിവകി വന്ന
വിജന്തനാ മാനൃത്യവും ഇരുക്കുതിയേംഗ്രന്റ്. 37

മന്ദരക്കു സത്തിരുജനങ്ങളെയും ജീച്ച
കുറം പ്രസാദമുള്ളവംസകു മുച്ചാസ്തമം;

ଚେଂଠଂ ଖୁବକଷଳିବିବର୍କଷ ବନ୍ଦରାତୀଯନ୍ତାର
ରତ୍ନାରଂ, ଶଙ୍କଂ ଯାଚିଛୁଟିନିମ ଯତ୍ତାପିଚିହ୍ନଂ। 38

ଅବିତ୍ର ପ୍ରଣୟଗ୍ରହଣେ ଭୂରବାଦମେହ
ସେବିଶ୍ଵରକାଣ୍ଡ ପତିକାର ଯାନ୍ତ୍ରୀମନ୍ତାର
ଅତ୍ୱିଜ୍ଞରିଜ୍ଞ ବିନ୍ଦୁଯାମୁଣ୍ଡି ‘ଫର୍ମ’କାର୍ତ୍ତ
ମେହିନ୍ଦୁପାଇଚମରକ ‘ପାଠ୍ୟତି’ରେ ବିଲାସଂ 39

ମନୋର ମାନ୍ଦ୍ରିଳାମାକଷବତିକାରିତ୍ୟେ...
ନନୋକପୁତ୍ର, ଗ୍ରେନ୍ଡ୍ରାନ୍ତବାହାପିଲାସେ,
ନିନୋ ପରିଚ୍ୟ ପରିନାମ ପରଂ ପରାଂଗି,
ନନୋ ଲବିଚ୍ୟ ଧରିଲୁପୁକଣାଯୁ ଦ୍ରଜିପ୍ରାପ୍ତି। 40

ହଁ! ଆହୁମିଳନରଣୀନାନମପ୍ରଭ୍ରାନ୍ତିର—
କାଙ୍ଗୁସକୁଣ୍ଠରିଯାତି ବିଶ୍ଵଲବ୍ୟତନର
ନୀ ଆଶିନିଜଗକିଲତିନ କ୍ରିୟହାତି—
କୟାହାରୁମରିବନ ଶେଷବ୍ରମଣିଜ୍ଞ ମେନେତି। 41

‘ଭେତତାଯ ନାମ, ନନ୍ଦାନାଯିକ ଲାଲିକରଣ—
ଭୁରିତତାରିଲୋପାର୍କରଣ’କିମାଳ ପିଲାର୍କଷ ପକ୍ଷଂ;
ଭୁରିତତାକାଷ୍ଟର ପୁତ୍ର, ବିଷମ ତୁଳେବାଂ, ନ—
ନୁହତାଶ ପ୍ରତିଲଣିଃଯଣତକର୍ମବ୍ୟେଲି! 42

ନାମରିକଷତାର୍ଥ ମହିଳ ପଲ୍ଲେଦନାମ ବିଭତାଂ
ପାରିବକଳାନ୍ତର ଫତକତପରମଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵତିକଣାଂ?
ପାରିତ ପ୍ରିୟଂ ମତମିତୁଂ ବିଷମ ନିନ୍ଦ୍ରାଂ
ଶାରୀଶ୍ଵରମାତ୍ର କରିବୁବୋନାନିରୀମଣିଲେ!

43

സൗമ്യസപദാവിനി, സദാചി വയുവരക്ഷ
സാമ്രക്ഷം നില മലീസ്ഥിതെമക്രയോഗ്രം;
കാരുത്ര-മേതിം പഴിക്ക നടക്കിലും നാം
ആമുഖപദംതൃഷ്ണലും വിഷമതപമേറണ്ട്.

44

ഭാവം പരസ്യമിശ്ര പരംതത്ര, ദഹന-
പ്ലിവഗ്രംകുമുചാവാരമട്ടത്തുചചയ്യും,
വൈവരിലാദിരുദ്ധിഷ്ഠതണ്ണച്ചുംവെം
വൈവഗ്രംര വരരനാത്തു വസിക്കണം നീ.

45

അലംവമായും കാരിക്കുവാനിനിയുണ്ട് സംധി-
നീലം; നമിക്ക മതികകംണ്ടാനിനിണ്ടവലഞ്ഞു;
പാലനീട്ടംമുംശി, യൈഞ്ഞപ്പുശയക്കടക്കണ്ട്
പാലം ചിരാലവുലമാർക്കു സതിപ്രതാൻ:

46

മാരിത്രസ്ത്രിയും വൈവടവമല്ലെമാനാ
നെരിട്ടി ചൊൽവന്നതുകേരിക്കണമേൽക്കണണം നീ;
നാരിക്ക വേണു ഇണാമുള്ളവയാൽ മുഖാനം
പാരിൽ പ്രശ്നുഭിത്രമാത്രമബാധാനും.

47

ഉണ്ണായി മുന്നാവമാൽ ത്രസ്തവനി, കണ്ണാൽ
തനാശാർവ്വലതനാക്കണിയും തലതാ തുംഗില്ലേച്ചു;
കൊണ്ണാട്ടമക്കണാവനന്നപ്പുരമാഡരിച്ചു-
കൊണ്ണജാവയ്യുമണി കഴിച്ചു കുറച്ചു കംഘം.

48

നിർവ്വാജമായ മുംശി, നിശ്ചുപടം കടാക്കി,-
മബ്യാധതം മുണ്ണയ, മത്രചുട്ടാവച്ചാരം,

നവ്യാലരാത്രിയെ, എമ്മൻ ചക്രാംട്ട ഭീഷി—

യച്ചുരാശഭാതിനിവാളേക്കി മനസി പ്രംഠിയാ—

49

എം മുഹമ്മദനാലയേൽക്കിലുമാപ്രീജനമി—

ഡാവം പരിഞ്ഞുത്തൊരുപ്പയിലായിരുന്നു—

രഭവം മറിലർക്കരിക്ക പാലരിക്കത്തണ്ണച്ച—

മാവസ്യമായ ഒപ്പി കാടിക്കിലാക്കിരുന്നു—

50

കൂനിച്ച കൈതുകരൊട്ടിജനിയ്യുന്നാരി—

രണ്ണനിമൃതനു സത്തും വിഹരിച്ചുകൊണ്ടുവാൻ

അണ്ണിയ്യു മു, തത്വശ്ലൈയുസുകനായോ വരുത്തി—

അണ്ണിയുവാസനിലയത്തിലിക്കുത്തി വാണ്ണാൻ—

51

ഉണ്ണിനു വിപ്രുന്മ മാളികവിട്ടിംങ്ങം,

കാണില്ല അര സമയത്തു ചുഡ്ദിംഗ്ലങ്ങം;

വാണില്ലും വധ നടത്തി വിജയിക്കാരം

കേണില്ല തത്സതിയിതിൽ വൈ ഓനിപോഡ്യു—

താങ്ങുമേന്തിയ സതിക്കമി തുഽനാരി—

കാരണ്ണമാണ് ശിഖണേ! ശരണാർഹമെന്നായോ;

പോരുവന്നാമാക്കമതിംയാ സതിംയാടെട്ടുത്തു—

ചോങ്ങം നടപ്പുമതിനിരപ്പുമഹംയിരുന്നു—

52

ദിംപ്പുവിള്ളാരാത്മരമന്നാല്ലിയ നിത്യമോർത്തു

കൊട്ടുണ്ണ കൊട്ടിനവിലും ഏറി ചിട്ട തുജ്ജാൻ

കട്ടം മട്ടപ്പു സതിതന്നു മതിഞ്ഞിൽ പരിഞ്ഞതി—

സ്നാക്കിന്നാരിപ്പുണ്ണയനിപ്പിലമത്തും താന്—

54

കാല തത്തവന്ന് നിജനാമീചയുചുവാരം
മാവറങ്ക ചവ, യുസമഹത്തടിക്കാഞ്ചുത്തുറ
ശോലതപരമാന്നന്ത വിധം നിബേംറി വീണ്ടു-
മംലസ്യവേഗമിചയബാതെ ദിംജിഡാക്കന്തും. 55

ഡം. കൃഷ്ണമണിത്ര വിധേ! സത്യ സൗന്ദര്യംഗി
ഡേരുകതിലുത്തമചയുള്ളിഞ്ചുവാതു നീഡി
നാകസ്ഥമോദിക്കലേണ്ടവളിപ്പുറഞ്ഞു
പുകത്തിലോ വലങ്ങവാൻ വഴിവന്നതിപ്പും. 56

ഒമാസ്യം കുടക്കു മമാദി കേരിക്കു, മനിപ്പുചുള്ളിക്കു
തെസ്യം നിജപ്രതിഫലമന്നാണാതെ നോക്കാ,
അംസ്യം തമാ പക്കുമിസ്യുതി പോക്കേമവം;
ക്കും ഒവാൽ, ക്കമയുടിത്തരമത്തിൽ ക്കാഡാൻ. 57

എന്നാലുമിസ്യുകു കാലക്കരിക്കത്തു സ്വാധീ
നന്നായും നടത്തി നിജനാമീചപ്പോപചുവാരം.
വന്നാളുമംധികളിലീപരിനായ സൂരിച്ചു
തന്നായകാംഗ്രീ കരിഡക്കംണ്ട രാഖലാടിവാണ്ടാർ. 58

അതു വിശ്വമംന്ത്രാശയാക്കരാറ്റി ഗ്രാഹസ്ഥാണ്ടു
ധിവിഗ്രഹമണ്ഠരകാടംവുക്കു സൗഖ്യിച്ചിരക്കു
അതുവിരിവെല്ലപ്പുസന്നമച്ചിരാളം, തകരാദ്ധി
ത്രാധിക്ഷാളിച്ചുംധിലീംനൊട്ടുണ്ടക്കപിച്ചുംറു. 59

അണ്ടിക്കുണ്ടാണ മുരക്കിന മുന്നാക്കുട്ടം
സന്നായിതം പതിവുചുവാഡു നിന്നുമ്പുട്ടുംനു

വന്നിയുറുലഭടനേരു തുനിഞ്ഞു ചെല്ലും
മഹാവിശ്വക്രമത്തു പതിയിൽ പരിയും ആയതുാൽ.

ചുണ്ണാസുണ്ണാമിലൈജിവംറിലയംരഹിന്നി—

കൈജ്ഞാനമില്ലതിലക്ക്ലായിതേവിയതിൽ

മണ്ണാധിമണ്ണിക്കയാൽ ചെല്ലുമുത്താതി—ആഃ—

ചുണ്ണാൽ ഗുഹാവിനതികയ്ക്കുതു പെട്ടതെല്ലാം. 61

കട്ടിക്കുണ്ണാൽ ക്ലി ചെല്ലുമട്ടക്കിലെല്ലും

മട്ടിനീരിഞ്ഞു പുനരല്പുമട്ടു കിട്ടാൻ;

കട്ടിക്കുണ്ണംഗമിക്കിയാർക്കുതു തെല്ലുവേംല്ലും

കിട്ടിക്കുതാർത്ഥതവരാൻ തരമാത്തതില്ല.

62

കട്ടിക്കും, കട്ടിരിയു പാതിരുന്നേര, ദില്ലു

നട്ടംകിളിത്തെ സരിയാംഡാക്കണ്ണ ദാസിവോദ്യം,

വട്ടം വിശ്രാദി, മുകനംക്കളിവാണി കേണ—

വട്ടം നിനക്ക കരജിൽ പതിച്ചെടു നിത്യം. 63

‘രുന്നന്ന തുന്തിയ മുംഖകിലെല്ലു ചെല്ലു—

നൊന്നന്ന റൈവ, കനിച്ചിക്കനിച്ച നോക്കണ്ണാംനീ;

വരുന്നന്തിനം തുണ്ണുമാക്കണമേവമാക്കി—

കിലുന്നന്തിചരിക്കുംലംക്കിലുസായുമ്മേ!?’ 64

എവം നിന്നുമു നിജലുതനിയുക്കിൽ തന്ന്

കാവം മുരക്കിയെങ്ക സാധ്യപി തുംബം മുരക്കംന്ന്

രേഖവം തുണ്ണുമുകിതുംചു കാംചു നിർക്കിട്ട്

സാമ്പ്രദാം നീരിനിയട്ടത്തു പുംതുാരംഘം.

65

എന്നൊത്തുവൻ സുന്തോഴ്യാളുടി സന്തചിച്ച
വെണ്ടായ എത്തോട് പുംഗതു കടന്നേനേരം
മുണ്ടായ വിച്ചിക്കളുമകനകളു
സണ്ടാഷ്മമംംമ കംച്ച നടന്നേനാക്കി.

66

മംഗള നല്ലോട കയ്യുങ്ങരിയംയുയൻി_
ക്രംതകളുകൾ നിരഞ്ഞിയ നിന്തിനേര;
ചെറപ്പതലംം സതിഷംതായ്ക്കുലഭ്രവിൽ
തെന്നംനാഞ്ഞാഞ്ഞിതൊയ വേർത്തല ഒക്കശലംക്കം.

പാരൈഞ്ഞമീപ്രതേഖിം ദഹികിലാക്കി ചുഗ—
വേരൈക്കിലും കിമപി കിട്ടകിംലാക്കമഞ്ഞ;
ഞുരൈരൈരിഞ്ഞും നിശി നാല്ലോട ക്കും കൈകിഞ്ഞം—
ണ്ണുരൈന രുക്ക വയക്കംംബർ ഇട്ടി വീണ്ടും. 68

സാധാരണയന്തിലവിനട്ടുരണ്ണം തള്ളിനാ
മെജ്ഞാം ദൈവികളുമ്പുംഡിട്ടിദൈവാം
ഇരും രവം ത്യടിക്കി ചെന്നവരെ പ്രക്കാച—
തനിരുംളിട്ടംവിധമാംത്തുവതിനുംച്ച. 69

എജ്ഞാതമോഷിമ വല്ലേനേതതു ഇനിൽ
സജാംയുധം സഹി നിന്നാതിരിഞ്ഞ സാധപി
ലജ്ഞംനേപ്പായക്കുതിവിലേംലാവുന്നു—
ടിജ്ഞാതിഷിൽ തൊഴുതുമൊപ്പി മുഖസ്പരംഭം:

“സുംമിൻ! ക്ഷമിജ്ഞ സദയം മമ തെന്നിദനേംിം;
മോഹിമ്മിടാജ്ഞിവരെ രോധിക്കാണിതന്നിൽ;

അനിക്കലംകരണമിച്ചുടർക്ക് കാണുവതനാം
കാമിച്ചിരിക്കമവളംസിവഴ്ലാർമമവേണോ!

71

“പ്രയാസന നോക്കി നിരക്കുന്ന ജീച്ചിട്ടാണ്ണിൽ
അധാവദം ഭറിക്കമെരു ക്രബാഗന്ധജ്ഞം”;
ഇംഗ്രേഷ്യാഭ്യാസം ഇംഗ്രേഷ്യേ, മർ-
ധിയാദിപ്പ്, തസ്സനായക, ഒക്കതോഴ്വനൻ. 72

എക്കൗണ്ടേറമിതിലണ്ണണികിച്ചുതാം
തതകം തീളങ്ങാമാക നൽകചക്രതാലിച്ചല്ലോ
എക്കണ്ക്കവാക്കമഴക്ക് നീക്കി മനസ്സുവം നി-
സ്ത്രീകം തന്റെപിടിനാറിയന്തില്ലോ? 73

കട്ടാകൈയുള്ള മുലവിച്ചുരട്ടാ, സിതേനാം
ചേപ്പട്ടാക്കര നിർത്തിവക്കുമെന്നലുതന്മാനിഡാനീം
കട്ടാക്കര നോക്കുവതിനായോ കുഞ്ചക്കുറുലു
കട്ടാക്കരൊങ്ങുമിയിവ, ഓരോരാത്രിനിരാഖാരാ! 74

നിദ്രാഘുവത്തിനവിട്ടുക്കു മുടക്കമേകി
മുദ്രാവിധിനമല്ലുമെംംക്കലേതിട്ടം മെ
ദ്രോഗമത്തിനമഹിതം വഴി മേംകില്ല
സദ്രാഗമിച്ചുരണ്ണമെ അണം ഇംഗ്രേഷ്യോ?” 75

എറിവം കരഞ്ഞുമുടലുസുകലം വിംച്ചും
ഭാവം പകർന്നമസ്തുന്നാമ്പാലാനികരതിൽ
ചൈവവസ്തുമുട്ടുവും സവിശയലഭന്തിനീ-
ദേവൻ കനിതൈ കരിംകുശാശ്വര നോക്കുന്നാക്കി,

പിരുന്നപ്പും സ്ത്രീ “പിക്കലോൾസിസി ഹിന്തുനാളും
വിനെനാത്താളി സ്ത്രീയും കഴിയാൻ വാൻ തൊന്ത്
എന്നെന്നും വിക്ഷേപനമേം ദോഹിഷ്ടേഡായിം
തന്നെ നീമിത്തമിതിനെന്നാഭിവന്നോർത്തിട്ടേന്നും. 77

പുതം ചിന്തിച്ചിരു അമക്കഞ്ചിവലനാ—
മുത്തം സൗഖ്യാദി സ്ത്രീയെ സാരു ചാരിയുപ്പും
സ്ത്രാം ചവിട്ടിയതകിറിയ പാപമേറു
മുത്താബ്ദുവോന്നിവന്നാശിവിഗാർധണീയന്. 78

എന്നോക്കുവാണി, മുണ്ണമേതെ വിത്രുലുമാക്കും
സംശയാദാഗ്രാമക്കിൽ തെളിവരുന്നാക്കണ്ടും
ശാശ്വാത്തെ നിത്രുമതിക്കുശ്ശയഴിക്കു പോകിം
വാശ്വാപ്ലവത്തിക്കവിത്തനായ കാളുവനും തൊന്ത്. 79

പോട്ടു കഴിതെന്തു കമഫോണ്ടുക്കുയുമിന്നിമേലി
ലുംടു നിനക്കിവന്നഡിന, നലീനച്ചിത്രം
കാട്ടണമാക്കിപ്പണയമക്കുതമിക്കണം ഒരു
വീട്ടുണ്ണമാക്കുമെന്നിക്കവിലും സുഭ്രം. 80

എന്നാതിയാലും പിജന്റുതാണിന്തനില്ലെങ്കിം
വെന്നോരു മുട്ടേയ വിള്ളിച്ചു പുംതിംക്കാ
വാണാലും ദിനാളി വാടാസ്സുതിനയസ്സുവിള്ളി
ച്ചുണ്ണാതമതലക്കല്ലം വിധാരമിച്ചുന്നും. 81

അനുക്കണ്ണിനന്നമതിവ സതീയുതതരംതു
സന്തൃപ്താധികിയ മേരുന്നാരു കണ്ണിതോ നീറി

മനുഷ്യരംഗമലിതാ മുതമാനിതേർക്കിൽ
ധനുന്തവ പ്രിയനണ്ണപ്പുരു സൗഖ്യമന്താം? 82

ചെറിട്ടുമിന്ന കമ്പരയാസ കമിച്ചിട്ടുണ്ട്,
നേരിട്ടുകേൾക്കുകില്ലെന്നും ഏതമേകിട്ടും തേ;
ചാരിനുമിള്ളുവിമാരിലുംചുനിൽക്കാൻ
ചാരിൽ തുലാമുതകമിച്ചുരിതം പവിത്രം. 83

പോരാ വിശ്വാസതിലല്ലെതിയേണ്ടക്കൂട്ടി—
പ്പുരാതന തർക്കണബന്ധിനാദയർന്നിരിപ്പു;
നേരാണിവതന്ന് പ്രിയക്കമാറി, തദീയകിർത്തി
വാരാക്ക വെള്ളിവിരി നീർജ്ജവിരിച്ചിട്ടുണ്ണ. 84

അയ്യും നിന്നപ്പുതുമന്ത്രംസം കൂദാംഗി—
നതയ്യാക്കമന്ന് പ്രിയസൗതേ, ചായാം ചുരുക്കി;
ശ്രദ്ധകൾക്കിടയിലുണ്ടായ ദർശനപ്പു;
നിയൂയതിന്ന് കമയുള്ളണി ശിക്കേരക്ക വോദേ! 85

തിരേ കളിക്കതകിട്ടു, കിന്തുതാവയല്ലോ—
ലാംഭിച്ചവല്ലുമല്ലവിൽ ശാഖസുത്രമാസ്യം
മാരേ വരും പുരുഷനാലെ നടത്തി യോഹ—
മാരേച്ചട്ടത്തുമാമോർക്കിലുപാസംവൃതിനം. 86

പിണ്ണായുദ്ധങ്ക പിഴ, ഉണ്ടിയ പറതിരണ്ണവിന്
ഉണ്ണായുള്ളക്കന പരിച്ചുനികത്തണ്ണങ്ങും;
എന്ന കടപ്പു, മിരോഗുമാനക്കനിഃപാലെ
തന്നെ തെളിഞ്ഞുവരും വയ്ക്കിന്നമനസ്സും? 87

ഇതോതില്ലെ പരിത്യുട്ടി രണ്ടുമേംദം
സണ്റോല്ലുള്ളതുമ സന്തിപ്രതമാറിടാതെ
എന്നൊപ്പമേംഡംതിച്ചിരം വിഷ്ണവാച്ചാരാസ്ത്രി—
മിഞ്ഞാ യദേശ്വരമധുനാ വരവസംവൃതമർഹ്യ— 43

രണ്ടാള്ളമിസ്ത്രുതികളിം തുയാഗരാവിഃശാഖം—
കൊണ്ടാരമശി, തവ തങ്ങാ മിഞ്ഞാവാലേശം;
തിണ്ടംട്ടുഖിംക്കരണമേവമെംആക്കി ലോകം
ക്കംണാട്ടുള്ളതുമവഴിക്കു നടക്ക നിത്യം. 44

മിഞ്ഞാ നിന്നക്കരിവുതന്നാമ നിന്നശ്രദ്ധിക്കിൽ
വിണ്ണ ത്രുച്ചുരുട്ട് ചേർത്തവനിസ്ത്രുണിലന്ന്
നിണ്ണ വരിച്ച വര, നെന്തു ഇണ്ണാധികൻ; നീ
തന്നോ വരിശ്ചവയു; ഭാഗ്യമിതാണ യോഗ്രം. 45

ഈവണ്ണാഥില്ല നവമംഗലകർമ്മവാന്ന—
മാവശ്രൂമീഥലകിലിന്നു, ചുരുക്കമെല്ലും;
ബൈക്കവന ഭാഗ്യമിതു നീ സഫലകമിൽസ്ത്രു;
ജൗദവം തുണ്ണിലിമിരു ചൊന്നവിധം നടന്നാൽ. 46

ഈക്കാണമമുവ്യ മതീവ സന്തിഉണ്ണാഡ്യ—
ഇംക്കാംവിഡ്യം ഇണ്ണമേംഡുയർത്തിട്ടം തെ;
സർക്കാരങ്ങാഡ്യാഡ്യവിദ്യിഥല ദിനാവമന്നോ
തന്ത്രക്കാലകിത്തിരി നൈക്കർന്നവല്ലംണ നീയും. 47

കുംനൽ ഇണ്ണജരവനാകമിച്ചതിവേലപ്പുണ്ട്—
സ്വാന്തം ഒമിച്ചുവിരു പന്വതിക്കിൾക്കു മേലിൽ

സാനവ്യമം ദ്രവി നടശവണിനാപക—
സ്വാന്തം വിന്റുലുവച്ചിരാന്ന നിരങ്ങണ്ണം നീ: 93
സത്യം, സമാദർ, കയിംസ, നടപ്പിലാള്യും
കൃത്യം, വെടിപ്പു, പണികൾക്കു മിച്ചക, കക്കം,
സ്വത്യം വിഞ്ഞാദരസ, മീറ്റരക്കും ഉണ്ടു—
മത്രവും സുജനയാശ്വരക്കു നിത്യം. 94

ഒരോ ഇണ്ണത്ത വിശദം വിഖരിച്ചുകൊംബാവാ—
നാരോ സമർത്ഥ, നവിലാർത്ഥവിഭാഗങ്ങൾക്കും,
നേരോടിന്ത്ര നിവുണ്ണം നിങ്ങളിൽ എത്തിൽ
സാരോദയം വിഖസ്മാംവിലം ഗ്രഹിക്കും. 95

ഒന്നാവമംക സുഖഭേദം വസിക്കുമ്പോൾ
ബന്ധാനംസാംവുവുമിജ്ഞമവിക്കുതം തേ;
ചെന്താർദജാക്കി! ശിന്റുവിന്നുവബരമാന കാൻകി—
ലെന്നാധിജുണ്ണാങ്ങവന്നുക്കണ്ണംവിടാതെ 96

കുട്ടിന്തരത്തിലഭക്കരിയതാം സുതാംഗം
കൈട്ടിപ്പുനാർന്നുഭിന്നുത്തമാസപിച്ചും
ഇട്ടാതെത്തലു മുലന്തകിയുമിപ്പുണ്ടെന്നും
കിട്ടിക്കുംഗമിഴിതന് സുക്രതം ജയിപ്പു. 97

സത്താക്കമല്ലുവ്പമടത്തു, മടക്കുലവന്തു.
ഒർത്താബാടത്തുചിത്തമാം ഡിയത്രാത്തുമേഘംനാം,
മിഞ്ചാർന്ന നിംഗരിന വിന്റുലുങ്ങാം കണ്ണമാ—
സിന്ദാനുശുംദരിപ്പുതന്നപ്പുഡ്രോ. 98

‘അലോഗ്യമാണവിലസത്തമവിത്ത് എന്ന
സാരാക്കി നീ കരളിലെപ്പും മാർത്തിഡബ്ല്യൂ
ഷ്രോ നിന്റുലതിനിളി, തന്നാട്ടജാംപ്രീ—
തന്നു, മോരവോർക്കലുമംഗലംഗരുലം...’

99

അദ്ദേവിന്റെ ചരണപക്ഷങ്ങൾ ശ്രദ്ധ—
മദ്ഭുദ്വൈസമതയുള്ളിന്റുണ്ടും; ...
എഴുന്നള്ളിപ്പിനുമതാക്കണ്ണരുപ്പും നീ—
യുദ്ധസില്പി വരുവന്നിതുതാന്ത് സൗഹര്യം...’

100

നിന്മഗ്രുഡ്രിതന്നാചരണം സ്വജനിക്ക്
പിതാം ധകിക്കുമവന്നതുലകിൽ ദിരാധം
വിതാം കനക്ക്, അഡലോക്ക് നന്ദിഭേദം.
മുതാം സ്ത്രിജ്ഞ, ഏകാട്ടിക്ക് ദേശമുഖിച്ചം...

101

‘മായേ, ഒരിഞ്ഞു മഹനിയസുവൻ്റെ ഭാര്യ!
അഡയേ, ശേഖരിവതപസ്തുക ചെറു കാര്യേ!
ഭീയേരമാംവെല താന്ത് വേതാവമേരു
കാര്യേണാമനന നില ഭസ്തുയമീരജായേ!

102

വയ്ക്കു, നിന്റുവതിനീംപരി, മുത്ത് വന്ന
കയ്യേറിട്ടു കുമ സൗധാലസിതസ്യിതാഭേ,
ഇരുപ്പും യാമടിയനന്നാലേംക്കെ നീക്കാന്
നിഞ്ഞു, രാഖ്യ നിവിശല്പന്തരനിതൃവന്നു!

103

സുശ്രീചു വോകമിതു കാര്ത്തിഡന്ത് ധരിച്ചും
ആശ്രിപ്പും നിവിശല്പനിതയാക്കമാണ്ണു!

പ്രഭീവക്ഷം തൈതിവാടിവഞ്ചാൽ നോക്കിനാണം
കുഞ്ചിച്ചു നൽകിലിവളിനാ കീതാർത്ഥയല്ലോ. 104

നാഞ്ചുംലികൾക്കു ശരിയല്ലോ, മനസ്യർന്നിനിന്-
നോക്കായിട്ടും നവസൗധ്യവിസരംതിനനെട്ടും
ലംകായിടായ്ക്കി, ലാടിയതിനെന്തിവിയതിപ്-
വാക്കാംതിരിജ്ജുവതിനിന്റേരി, ഒക്കതൊഴുന്നോന്?]

മേലഞ്ചുമാറിതുവിയം ദ്രോവയെ സ്വീകരിച്ചും,
നോലഞ്ചുനാളിനക്കും തുലയുന്ന ദേഹം
മംലക്കരിക്കുമെങ്കു ദിർന്മാഖമനാംപും
കുലം കുഴിയ്ക്കു മക്കളേ! പുക്കളേനെയുണ്ടാം. 105

ഇതി സമാപ്തം

സ്ത്രീ മ സ്ത്രീ.

— * —

